

СПАСЕНІЕ-ТО И САМЪ ОНЪ Е ВОЗДАНИЕ СВОЕМО
ЛЮБИТЕЛЮ.

ЗАТОВА ИМА ДЪМА ПСАЛМОПѢВЕЦЪ-ТЪ: *Вку-
сите и видите яко блазъ Господь а).* Това има
КАТО ВЪДСИ СВ. АПОСТОЛЪ ПЕТЪРЪ, ИЗДАМА:
Се мы оставихомъ вся и слѣдъ тебе идохомъ б). Пакъ
СЖЩІЙ ПИШЕ НА РИМАНИ-ТѢ: *Кто ны разлу-
читъ отъ любви Божьк? скърбъ ли, или бѣда; или
мчль? ни смъртъ ни животъ. в)* И на дрѣго мѣ-
СТО ГОВОРИ: *Азъ язвы Господа Исуса на тѣль моемъ
ношу г).* На таковий ссждъ, такава сладо-
СТЬ ТРѢБВА, ВЪ ТАКОВИИ СЖДЪ СЯ НОСИ ИМА-ТО
ХРИСТОВО. НЕ НАПРАЗДАНО ИИДЕСЪ ПРИ НАХО-
ВАНІЕ-ТО НА СВОЕ-ТО ИМА СЪ ОБРѢЗАНІЕ-ТО
ИЗЛИВА КРЪВЪТЪ СЯ, ТА КОЙ-ТО СТАНЕ ССЖДЪ,
ДА НОСИ НЕГОВО-ТО ИМА, УМОКРЮВА СЯ СЪ КРЪ-
ВЪ-ТЪ; КОГА-ТО ГОСПОДЬ ЦЪШЕ ДА ПРИГОТ-
ВИ НА ИМА-ТО СЯ ПАВЛА АПОСТОЛА, ТОЙ ЧАСЪ
РЕЧЕ: *Азъ скажу сему слика подобаетъ ему о именемъ
моемъ пострадаит г).* ПОГЛѢДНИ МОЖЪ-ТЪ ОКРЪ-
ВАВЛЕНА СЖДИНЪ НАРАНЕНЪ, ТЪИ СЯ НАПИСВА
ИМА-ТО ХРИСТОВО СЪ ЧЪРВЕНЪ-ТЪ КРЪВЪ, СЪ

а) Пс. 33, ст. 19

б) Къ Рим. гл. 8, ст. 35—38.

в) Гал. гл. 6, ст. 17.

г) Дѣянїя гл. 9 ст. 16.